

சினிமா பார்ப்பதற்கே சில்லறை இல்லலை என்று ஏங்கிய காலம். Canvas இல் ஓவியம் தீட்ட வசதி எங்கே இருக்கப் போகிறது?

மார்க் மாஸ்ரர் சசொல்வார் „ஒரு தயேலிபைப் பட்டி ஐம்பது சதம்தான் இருக்கும். மிஞ்சிப் போனால் ஒரு ரூபாதான் வரும் அதிலை படத்தகைக் கீறும்" என்று.

அவர் சொன்ன படியே பலதலை வரநெதிருந்தனே. அவை எல்லாவற்றையும்தான் என்னால்
வெறும் வண்ண எண்ணைச் சோகக் கூகக் கட்பிகளால்தான் வரையமுடிந்தது. எண்ணை
வண்ணம் கொண்டு படங்கள் வரையும்தான் ஆசைமட்டும் என்னில் தீராமல் இருந்தது.
இதை மார்க் மாஸ்ரூம் நன்கு அறிவார். ஒருநாள்தான் அவர் என்னிடம் சொன்னார் „
வீட்டில் வள்ளைச் சுவர் இல்லையா? அதில்தான் வரையும்தான். எதுக்கும் வீட்டில்தான்
கட்டிடங்களைக் கீறத் தொடங்கும்தான்”

எச்சரிக்கையோடு அவர் சொன்ன அந்தத் திட்டம் எனக்குப் பிடித்தப் போனது.
வீட்டுச் சுவர் மட்டும் அல்ல வெளியார் சுவர்களும் அப்பொழுது எனக்கு வசப்
பட்டபடி போனது. கோவில் சுவர்கள், ஆலயத் திரைச் சீலை, திருவிழாவிற் கு
அறுபத்திக்கு ஆண்டவர்கள் கடவுள் எனது ஓவியம் தீட்டும் ஆசை வளர்ந்து
கொண்டே போனது.

நான் வரநெதிரை ஓவியங்கள் மார்க் மாஸ்ரூம்தான் பிடித்துப் போனது. தனது மகனுக்கு
செல்வகுமார் என்று எனது பெயரை வைத்து என்னையும் தனக்குப் பிடிக்கும் என்று
சொல்லி என்னுள் அவர் உயர்ந்து நின்றார். கடந்த மாதம் நியூசிலாந்தில் இருந்து
நாட்டுக்குப் போன எனது அக்காமகன் அகிலன் ஊருக்கும் போய்
வந்திருக்கின்றான். அங்கே எடுத்த புகைப் படங்கள்தான் முன்பில் பதிந்திருந்தான்.
„எனது மாமா வரநெதிரை ஓவியங்கள்” என இரண்டு படங்களை அவன் குறிப்பிட்டிருந்தான்.
அது என்னையென நாட்களாக எழுபதுகளுக்கு இழுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

திருமணம் ஆன பின்னும் வள்ளைச் சுவர்கள் இல்லாமலாகக் கிடத்தால்
விடமாட்டனே. எனது மனவியின் வீட்டின் வள்ளைச் சுவரில் முப்பத்திந்து
வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் வரநெதிரை யேசுநாதர் ஓவியம் எத்தனையோ
அவலங்களுக்குப் பின்னாலும் இன்னும் அழியாமல் இருக்கிறது. மார்க் மாஸ்ரூம்தான்
நன்றி! அகிலனுக்கும் நன்றி!

ஐந்தாம் பதிப்பு

3.1.2014